

Gepensioneerd schilder Johan van den Berg uit Rijswijk:

"Het is een prachtig vak"

Op zestienjarige leeftijd rolt de Rijswijkse Johan van den Berg (73) het schildersvak in. Via onderhoudswerk, de nieuwbouw en een kort uitstapje als "kleurmaker" bij een fabriek, gaat hij aan de slag als restaurateur bij De Jongh in Waardenburg. Samen met zijn collega's reist hij het hele land door om de meest unieke panden weer in ere te herstellen. Eén keer brengt het werk hem zelfs naar de andere kant van de oceaan.

Met zijn diploma van de ambachtsschool op zak, gaat de zestienjarige Johan aan de slag als onderhoudsschilder. Na negen jaar maakt hij de overstap naar de cellulosefabriek in Tiel. Johan haalt herinneringen op: "Als kleurmaker was het mijn taak om de benodigde kleuren op het oog te mengen. In de jaren zeventig was dat nog gewoon mensenwerk. Ik had het prima naar mijn zin in de fabriek, maar er hing een sterke thinnerlucht. En daar raak je stukje bij beetje aan verslaafd. Omdat ik wist dat het geen gezonde werkomstandigheden waren, ben ik na een jaar op zoek gegaan naar iets anders."

Nieuwbouw

Hij vindt een baan als nieuwbouwschilder. "Poe, dat was hard werken. In alle vroegte stapte ik op mijn brommer naar de bouwplaats. Twee sneetjes brood achter de kiezen, zestien in de trommel. Ik schilderde zo'n zestig deuren per dag. Per deur hadden we exact acht minuten. In die tijd heb ik echt meters leren maken, maar aan het eind van de werkdag was ik kapót. De tijdsdruk en het gebrek aan creativiteit braken me op. Gelukkig kon ik via mijn broer aan de slag als restauratieschilder."

Johan van den Berg (73) uit Rijswijk

- is getrouwd met Manie
- werkte 44 jaar als schilder waarvan 23 jaar bij De Jongh in Waardenburg

Bijzondere ontmoeting

Op zijn 37ste start hij bij schildersbedrijf De Jongh in Waardenburg, waar hij tot zijn pensioen zal blijven. "Ik vond het er meteen geweldig. Het werk was niet alledaags. Van kerken tot kastelen, van grachtenpanden van bekende Nederlanders tot de paleizen van de koninklijke familie: we kwamen overal! Het leuke van restauratiewerk is dat je een kijkje kunt nemen achter deuren die normaal gesproken gesloten blijven. Ook heb je soms bijzondere ontmoetingen. Tijdens het werk aan Paleis Soestdijk kwam op een dag Prinses Juliana naar me toe. We hebben een kwartiertje gezellig met elkaar staan praten. Dat zijn dingen die je niet snel vergeet."

Japans avontuur

In de jaren negentig start in Japan de bouw van Holland Village, een compleet stadje in Nederlandse stijl. Paleis Huis ten Bosch is het eerste bouwwerk dat nageemaakt wordt. Johan: "De initiatiefnemer wilde graag hulp van de schilders van het originele Huis ten Bosch in Den Haag. Dat waren wij. Of ik een tijdje naar Japan zou willen? Ja natuurlijk! Maar dan wel samen met mijn vrouw. Ik heb Manie thuis in de woonkamer leren vergulden, zodat ook zij zich nuttig kon maken tijdens ons Japanse avontuur. Dat ging heel goed, ze is erg handig."

Trots

"Het werd een trip om nooit te vergeten. In Japan verbleven we samen met twee collega's van De Jongh in een zeer luxe vijfsterrenhotel. We werkten van

's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Veel van de omgeving hebben we dus niet gezien. Gelukkig hebben we dat aan het eind van de rit goed gemaakt. Met ons groepje hebben we nog een aantal bezienswaardigheden bezocht. Op het eindresultaat, het verguldwerk in de replica van Huis ten Bosch in Japan, ben ik trots. Het was het eerste Nederlandse gebouw in het themapark in Hollandse stijl. Inmiddels zijn er 75 Nederlandse bouwwerken nageemaakt waaronder de Domtoren, de Oude Kerk van Delft en Kasteel Nijenrode. Bijzonder, zo ver van huis!"

SchildersVakprijs

Tijdens zijn 44-jarige schildersloopbaan heeft Johan aan meer dan honderd monumentale gebouwen gewerkt. "Aan elke klus heb ik wel goede herinneringen, het is gewoon een prachtig vak. In 2010 kregen we de Nationale SchildersVakprijs voor ons werk aan de Koninklijke Wachtkamer in Den Haag (een ruimte op het station die kan worden gebruikt door de koninklijke familie als ze per trein reizen, red.). Die erkenning vond ik bijzonder, zeker omdat-ie van vakgenoten komt."

Gouden handen

Johan is nu zo'n dertien jaar met pensioen. Hij en zijn vrouw kunnen er goed van rondkomen. "We doen geen gekke dingen, dus we redden ons wel. We zijn gezond, dat

is het belangrijkste." De vitale Johan fietst, zwemt, bouwt stoommachientjes en doet aan kunstschilderen. "Ook repareer ik graag van alles en nog wat. Wat het is, maakt me eigenlijk niet uit. Ik houd ervan om met mijn handen bezig te zijn. Wat dat betreft is er niets veranderd."

